

Et og halvfemsindstyvende Møde.

Mandag den 26de Mai Kl 2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den fungerende Formand (Krieger):

Fra Bestyrelsen af den vest- og sønderjydske Kreditforening har jeg modtaget Exemplarer af Regnskabet for det sidste Aar. Disse Exemplarer ville blive fremlagte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lodsvesenet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1279 ff.)

Der var til denne Behandling af Sagen ikke stillet noget Ændringsforslag.

Samtlige Lovforslagets Paragraferfattes under Forhandling.

Da Ingen ønskede at udtale sig, gik man strax til Afstemning.

Lovforslagets Paragrafer (se Tillæg C.) vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 40 St.

Man gik derefter til den under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Aarhus Kommune for et Laan paa indtil 400,000 Kr. udstedte Obligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Da Ingen ønskede at udtale sig, var Forhandlingen strax sluttet.

Sagens Overgang til 2den Behandling

fattes under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 40 St.

Man gik derefter til den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagenfattes under Forhandling.

Udsig: Der er en Bemærkning, som jeg ved at se denne Tillægsbevillingslov ikke kan tilbageholde. Det har tidligere været en bestemt anerkjendt Regel, at alle Finantsbevillinger burde udgaa fra Regeringens Initiativ. Det er en Selvfølge, at Rigsdagen kan opfordre Regeringen til at fremkomme med Forslag til Bevillinger, men det har været antaget, at det var i sin Orden, at Forslaget udkif fra Regeringens Side, og at det burde opstilles som Regel, at Rigsdagen ikke bevilgede andre Penge end saadanne, som vare forlangte af Regeringen. Det er jo ganske vist, at der navnlig i de senere Aar hyppigt er gjort Undtagelse fra denne Regel, men jeg tror dog at kunne sige, at det altid er blevet anerkjendt, at det maatte betragtes som Undtagelse. Derimod forekommer det mig, at det iaar er, ligesom denne Regel næsten ganske skulde gaa af Glæmme. Der har paa Finantsloven været Bevillinger, som ere fremkomne ved Folkethingets Initiativ, og som tilbels allerede har været omtalt her i Thinget. Her paa denne Tillægsbevilling finder jeg nu syv Poster, med Hensyn til hvilke Forslagene ikke ere forelagte fra Regeringens Side, men som stilles Forslag fra Finantsudvalget. Disse angaa alle Understøttelser til Enkeltmand. Der er en Understøttelse til en Mand, som er bleven ruineret ved uheldige Spekulationer; der er en Understøttelse til en Dame, en Rigsdagsmands Husfru, som har oprettet en Højskole for Kvinder, og en lignende Understøttelse til en Skuepille ved det kongelige Theater, som ligeledes bestyrer en Højskole. Der er endnu flere andre, men jeg skal slet ikke omtale nogle af disse Sagers Realitet, det er ingenlunde min Hensigt. Det er blot den Maade, hvorpaa disse Forslag ere fremkomne, som det forekommer mig, at der er nogen Anledning til at fremdrage. Tidligere har det jo været det Almindelige, at, naar der indkom Andragender om Understøttelser til Folkethinget, saa ere de, forsaavidt som Folkethinget fandt dem egnede til at tages til Følge, blevne henviste til Regeringen, og dette er ogsaa slet med Hensyn til de fleste af disse Sager, som jeg her har omtalt. Andragenderne ere derpaa blevne forfattede af vedkommende Ministerium; man er kommen igjen angaaende disse Sager til Folkethinget, og Finantsudvalget har nu besluttet at tage Sagen i sin Haand og at sætte disse Understøttelser